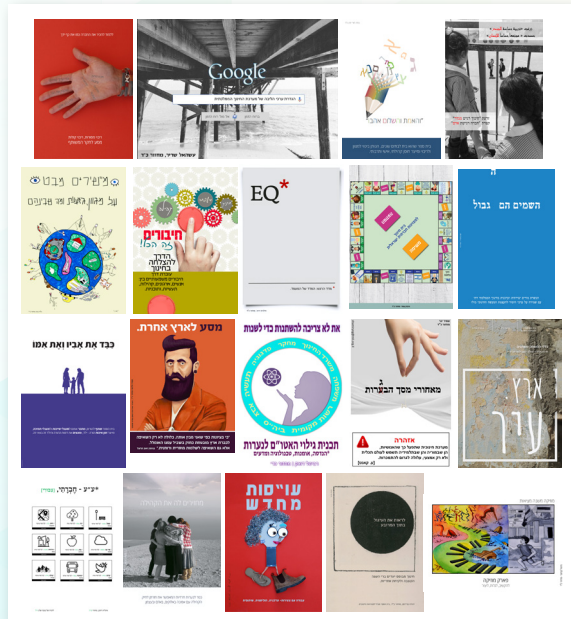
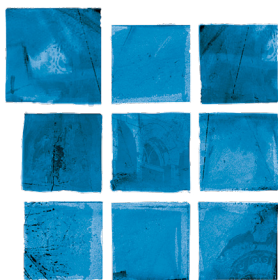

הצגת פרויקטים

מחזור כ"ד - בית ספר מנדל למנהיגות חינוכית

”מה עושים עם רעיון?”

בית ספר מנדל למנהיגות חינוכית, מחזור כ”ד

הצגת פרויקטים

3-4 ביולי 2017

מסמך זה נכתב ומוגש על דעתם הבלעדית של הכותבים. אין באמור במסמך זה משום נקיטת עמדה ו\או המלצה של קרן מנדל ישראל (ע.ר) ו\או בית ספר מנדל למנהיגות חינוכית (ע.ר). אין להתייחס למידע זה כמחייב ו\או כהמלצה ו\או כיעוץ משפטי ו\או כיעוץ פיננסי ו\או אחר כלשהו. השימוש במידע הינו על אחריותו הבלעדית של המשתמש בו ואין לקרן מנדל-ישראל (ע.ר) ו\או לבית ספר מנדל למנהיגות חינוכית (ע.ר) כל אחריות על המידע ו\או השימוש במידע ו\או תוצאותיו בכל אופן או דרך שהיא.

לפניכם תמצית פירות עמלם של 19 עמיתות ועמיתי מחזור כ"ד בבית ספר מנדל למנהיגות חינוכית - פירות מסע לימודי אישי של כל אחד ואחת מהם, ומסע של קבוצה, שהחל בספטמבר 2015 ומגיע לסימו בימים אלו ממש.

יש מעט מאוד מקומות (אם בכלל) ומעט מאוד הזדמנויות בחייו של אדם שבהם ניתנת לו האפשרות להקדיש שנתיים שלמות ומלאות, בתנאי לימוד נהדרים וכחלק מקבוצה נבחרת העוברת את התהליך יחד, לטובת מסע לימוד של התפתחות מקצועית ואישית.

מסע הלימוד ה"מנדלי" מורכב משלושה "אבות מזון" עיקריים:

א. חידוד הזהות המקצועית דרך עיון, למידה, בירור השקפות

עולם וגיבוש חזון

ב. לימוד שדה התוכן - הן ברמה המחקרית-התאורטית והן

ברמת המעשה

ג. הצעה להתערבות ומעשה בעולם החינוך

עדויות ל-19 המסעות האישיים של עמיתי ועמיתות מחזור כ"ד מונחות כאן לפניכם. החוברת כולה, כמכלול, היא עדות למסע המשותף של מחזור כ"ד.

דני בר גיורא,

מנהל בית ספר מנדל למנהיגות חינוכית

יום ב' ט' תמוז תשע"ז | 3 ביולי 2017

התכנסות	10:00-09:30
ברכות	10:20-10:00
דני בר גיורא - מנהל בית ספר מנדל למנהיגות חינוכית רותי להבי - דיקנית העמיתים נציגות העמיתים - אילנית דרור , ענת יונה עמדי וגליה בונה	• • •
"מה עושים עם רעיון?"	10:30-10:20
על הפרויקטים ותהליכי התפתחותם - דיאנא דעבול ציפורה גוטמן - כפר ראשון בארץ לנערות חרדיות במצבי סיכון ומצוקה	11:10-10:30
מגיבים: ד"ר בני פישר, מנהל המנהל לחינוך התיישבותי במשרד החינוך שלומי כהן , ראש תחום נוער בג'וינט ישראל	
רביטל דואק - תוכנית גילוי האטו"ם לנערות חשיפה , קידום והכוונה של מקצועות מדעים טכנולוגיים מגיב: רן סופר, ראש מכון גורלינק להשכלת ההוראה והלמידה, אורט ישראל	11:40-11:10
הפסקת קפה	12:00-11:40
דיאנא דעבול - חינוך רגיש מגדר בבתי ספר ערביים בירושלים המזרחית מגיבה: עפאף קדומי, מנהלת בית ספר עיסוויה יסודי לבנות	12:30-12:00
הילה סופרמן הרניק - עו"סות מחדש עבודה עם צעירים וצעירות במצבי מצוקה וסיכון מגיבה: ניצן נהון, צעירה ואמנית	13:00-12:30
ארוחת צהריים	14:15-13:00
אתנחתא אמנותית במליאה	14:30-14:15
נדב גרינברג - כבד את אביו ואת אמו בעיר מכבדת הורים , מוסדות חינוך נרתמים לטובת ההורות מגיבה: אסנת הראל, מנכ"לית מכון אדלר	15:00-14:30
איציק שחר - בית חינוך "כולנו" בית לחינוך חברתי פלורליסטי הדוגל בשיטות למידה עתירות חשיבה מגיבה: רותי להבי, חברת סגל בית ספר מנדל למנהיגות חינוכית	15:30-15:00
הפסקת קפה	15:50-15:30
הצגה משותפת: "כל הדרכים מובילות אל העיר" שימירת ברדה - "ארץ עיר" העיר במעשה המוביליות החברתית סיגלית רחמן - שלא ייגמר לעולם! קיימות, עירוניות ומה שביניהן	17:05-15:50
מיכאל קרסנר - מוזיקה כמנוף להתפתחות אישית של הילד מגיבה: ד"ר אמלי סילברמן, המנהלת האקדמית ומייסדת הקליניקה האורבנית, המחלקה לגיאוגרפיה, האוניברסיטה העברית	
סיכום היום	17:30-17:05

יום ג' י' תמוז תשע"ז | 4 ביולי 2017

09:45-09:30

התכנסות ופתיחה

10:25-09:45

מושבים מקבילים

חדר מס' 1

מוטי וקנין -

חיבורים זה כל התורה!

חינוך קהילה וניהול בעין

משותפת

מגיב: קובי עמר, מפקח על
בתי ספר על-יסודיים בירושלים

חדר מס' 2

גליה בונה -

חברה משוחררת מגזענות:

מודל ללמידה והובלת שינוי

מגיב: מסי איצק, רכזת תחום חינוך נגד
גזענות, ומנהלת תוכנית המשפט ההומניטארי
הבינלאומי האגודה לזכויות האזרח

11:10-10:30

מושבים מקבילים

חדר מס' 1

אופיר סליפוי -

מסע לארץ אחרת

מגיב: יאיר שלג, עיתונאי וסופר

חדר מס' 2

יעקב קורצויל -

הוראה ולמידה רפלקטיבית ככלי

בפיתוח זהות מקצועית של פרחי

ההוראה

מגיב: ד"ר אלי גוטליב, מנהל מכון מנדל למנהיגות

11:40-11:10

הפסקת קפה

12:10-11:40

עשהאל שריר - הגדרת ערכי ליבה למערכת החינוך הממלכתית

מגיב: שמעון אדלר, חבר סגל בית ספר מנדל למנהיגות חינוכית

12:40-12:10

יהודה פרידמן - ממצוי לרצוי, בית הספר שלי

מגיב: ד"ר אטואל גבאי, מדריכה פדגוגית סמינר הקיבוצים

13:10-12:40

שמיר יגר - חינוך הומניסטי מקצועי

מגיב: ד"ר עוזי מלמד, לשעבר סמנכ"ל רשת אורט וראש הוועדה

לעיצוב התכניות הלאומיות להתאמת המכללות למאה ה-21

14:15-13:15

ארוחת צהריים

14:45-14:15

אתנחתא אמנותית במליאה

15:45-14:45

הצגה משותפת: בית ספר - חירות, אחווה ושוויון

בתיה חורי יפין - חינוך לחיים משותפים בבית ספר 'מגזרי'

ענת יונה עמדי - הציבור המסורתי כעדשה לחינוך בשותפות

מגיב: יפה בניה, מכון שלום הרטמן ושתי'ל

16:15-15:45

אילנית דרור - הקשר חברתי ורגשות בבית הספר

מגיב: ד"ר מיקי מוטולה, המכללה האקדמית לחינוך אורנים

16:45-16:15

הפסקה

אסיף

16:45

אופיר סליפוי

oslipoy@mandel.org.il | 054-2440102

אופיר הוא איש חינוך. קודם ללימודיו בבית הספר כיהן חמש שנים כמנהל האגף לחינוך בתנועת הצופים העבריים בישראל וכסגן המזכ"ל. במסגרת תפקיד זה היה אחראי על פעילותם החינוכית של כלל חניכי התנועה, לרבות הטיולים ומחנות הקיץ. בתקופת כהונתו צמחה התנועה מ-55,000 חניכים לכ-80,000. תחת האגף לחינוך שניהל פעלו גם מחלקות ההדרכה, ההגשמה והמחלקות לאחריות חברתית - שילוב חניכים עם צרכים מיוחדים, שילוב עולים ובני עולים ושילוב ילדים ונוער במצבי סיכון. כמו כן היה אופיר שליח התנועה והסוכנות היהודית לצפון אמריקה.

לאופיר תואר ראשון במדעי ההתנהגות, ניהול וכלכלה, ותואר שני בניהול ארגונים ללא כוונת רווח, שניהם מאוניברסיטת בן גוריון בנגב. הוא הוכשר להנחיית קבוצות מטעם אוניברסיטת חיפה.

אופיר מתעניין בחינוך ציוני-הומניסטי ובשילוב ביניהם. במסגרת פרויקט הסיום שלו הוא מפתח תכנית חינוכית לתלמידי כיתות י"א ששיאה מסע חינוכי פלורליסטי בחברה הישראלית. הוא מעוניין לנהל בית ספר שבו חינוך לערכים הוא התשתית להקניית דעת, פיתוח מיומנויות ומסוגלות עצמית אצל כל תלמיד.

"אני מאמין ביצירת אקלים חינוכי שבמרכזו קשר אנושי ואותנטי בין מורים לתלמידים. המורה, בעיניי, הוא מחנך המהווה בוגר משמעותי לילדים ובני נוער המחפשים משמעות."

מסע לארץ אחרת

האמונה העומדת בבסיס הפרויקט היא שכדי להתמודד עם האתגרים העומדים בפנינו כחברה בישראל, עלינו ליצוק תוכן חדש למושג **ציונות הומניסטית**. בשיחותיי עם מורתי, במבי שלג ז"ל, היא כינתה זאת "השלב הבא של הציונות". בבואה לתאר את מצב הדברים כתבה: "להערכת, החברה שלנו מצויה כיום במקום שבו המציאות הפיזית של המדינה הייתה לעובדה, אך תוכנה של המדינה עודנו לוט בערפל. מצב זה מכריח אותנו ליצור שינוי הגותי, שיאפשר עשיית מקום תודעתי וממשי לכל היהודים שהתקבצו כאן ולמיעוט הערבי הגדול החי בקרבנו". הנחת היסוד שלי היא שכדי להכיל את המתח בין היותנו מדינת העם היהודי להיותנו מדינה דמוקרטית בחברה מגוונת ורווית קונפליקטים כשלנו, יהיה עלינו לאמץ תפיסת עולם פלורליסטית, ליצור ברית של מתונים מזרמים ומקבוצות שונות, ובתהליך ממושך ומורכב, לעצב את פני החברה בישראל, כחברה מוסרית והומאנית, ברוח ערכי מגילת העצמאות".

לאור זאת, הפרויקט מציע לייצר מהלך חינוכי הומניסטי וציוני ששיאו יהיה מסע רעיוני ופיזי בחברה בישראל. במוקד התכנית תהיה עבודה של צוות מחנכים בבית ספר אשר יעברו יחד תהליך מובנה של פיתוח תכנית חינוכית ששיאה מסע חינוכי פלורליסטי בחברה הישראלית, תוך התאמתו לתלמידיהם ולמסגרת החינוכית שבה הם פועלים. המסע יזמן התנסות בשיח של מחלוקת, יאמן את היכולת לאמפתיה ויחשוף את התלמידים לפסיפס האנושי העשיר ומרובה המחלוקות של החברה בישראל.

מסע לארץ אחרת.

"כי בציונות כפי שאני מבין אותה, כלולה לא רק השאיפה לכברת ארץ מובטחת כחוק בשביל עמנו האומלל, אלא גם השאיפה לשלמות מוסרית ורוחנית." בנימין זאב הרצל

אילנית דרור

ilanit.dror@gmail.com | 050-6451843

אילנית היא אשת חינוך. בתפקידה האחרון ניהלה תיכון לחינוך מיוחד של בית אקשטיין - בית ספר המיועד לבני נוער בעלי קשיים נפשיים. בית הספר פועל מתוך תפיסה הומניסטית, השמה במרכז ההוויה את הקשר הבין-אישי ואת פיתוח המיומנויות הרגשיות-חברתיות של מורים ותלמידים. במסגרת המדרשה באורנים ניהלה אילנית תכנית קדם צבאית לנוער בסיכון בפריפריה הצפונית וקבוצות לפיתוח מנהיגות נוער - תכניות שמטרתן לטפח מנהיגות צעירה ומעורבות חברתית בפריפריה הגיאוגרפית והחברתית בישראל, ולקדם שוויון הזדמנויות. כמו כן שימשה מדריכה אישית לפרחי ניהול. היא מתעניינת בפיתוח ההיבטים הרגשיים-חברתיים בבית הספר ובקידום שוויון הזדמנויות במערכת החינוך.

לאילנית תואר ראשון במדעי הרוח, ספרות ולשון, ותעודת הוראה בתחומים אלו ממכללת אורנים, וכן תואר שני בפיתוח ובניהול מערכות חינוך מאוניברסיטת חיפה. היא הייתה עמיתה בתכנית צמרות, אבני ראשה - תכנית לצמיחה, התפתחות ולמידה של מנהלי בית ספר, ועמיתת צדק בתכנית להכשרת מנהיגות יהודית חברתית בתכנית "ממזרח שמש". אילנית מעוניינת לפעול לטיפוח כשירות רגשית-חברתית בשדה החינוך ולקדם שוויון הזדמנויות בבתי ספר, ושואפת לנהל בתחום הפיתוח וההכשרה של מורים ומנהלים.

הקשר חברתי ורגשות בבית הספר

בית הספר הוא מרחב טעון מבחינה רגשית. מורים ותלמידים חווים לאורך היום, כחלק משגרת יומם, תסכול, כעס, זעם, עלבון, שמחה, התלהבות, שעמום, קנאה, שנאה, אהבה, חיבה ועוד. בבתי הספר אין לגיטימציה לביטוי של הרגשות והם מתקיימים לרוב מתחת לפני השטח. מרבית המאמצים והמשאבים בבית הספר מושקעים בהישגים לימודיים. השאלות, כיצד מורים ותלמידים מרגישים ואיזה תפקיד ומשמעות יש לרגשות אלו בתהליך הלמידה וההתפתחות שלהם, הן בעינינו שאלות חשובות. שיח רגשי במרחב הבית ספרי לרוב מבוסס על השיח הפסיכולוגי שעושה אובייקטיפיקציה של הרגשות, מתבונן על הפרט לעתים קרובות תוך תיוג ואבחון, ולא מתייחס להקשר החברתי-תרבותי שבו הוא פועל.

הפרויקט שלי מציע לעסוק בעולם הרגשי של המורה והתלמיד, במבט המביא בחשבון את ההקשר החברתי והתרבותי הרחב שבו הוא נמצא. התייחסות רגשית בלבד, ללא הבנת ההקשר התרבותי, כפי שגורסת הפדגוגיה הביקורתית, אין בכוחה לתת פשר באופן מספק לדרך שבה תלמידים ומורים מתנהגים וחווים את עצמם. כדי להעניק התייחסות רגשית מתאימה לאורך זמן, יש לספק את ההקשר והנסיבות התרבותיות. דבר זה חשוב ליכולתו של המורה לפרש לעצמו את מניעיו שלו, כתנאי לפירוש נכון של צורכי תלמידיו.

EQ*

* מודר הרגש: המודר של המעמד

עמית מילר, מאמר 17

איציק שחר

itsik219@gmail.com | 052-9245334

איציק שירת שנים ארוכות בצה"ל. במהלך שירותו פיקד על יחידות שדה שונות בחיל התותחנים ברמת הגדוד והחטיבה, עד לפיקוד על בית הספר לתותחנות שדה בשבטה. בתפקידו האחרון בצה"ל שימש כראש מחלקת תפיסה, תורה והדרכה של זרוע היבשה. במסגרתו עסק בפיתוח תפיסות אסטרטגיות לבניין הכוח היבשתי, בגיבוש ובכתיבה של תורות לחימה, ובהתוויית מדיניות הדרכה תוך שימוש באופני הטמעה חדשניים.

לאיציק תואר ראשון במשפטים מהמרכז הבינתחומי בהרצליה, ותואר שני במינהל ומנהיגות בחינוך מאוניברסיטת תל אביב. לאיציק תעודה ורישיון הוראה באזרחות.

איציק שואף לנהל מסגרת חינוכית שתהיה בית עבור הבאים בשעריה, ואשר שמה לה ליעד לאפשר לתלמידים להתקדם לעבר מצוינות בהישגים ולחיים אזרחיים בוגרים. בית החינוך יישען על אבני יסוד מרכזיות - ערכית, חברתית ופדגוגית: ערכית - חינוך התלמידים לתרומה משמעותית לקהילתם ולארצם, מתוך תחושת שייכות ומחויבות למדינה. חברתית - בניית תשתית שתאפשר לתלמידים לבחון בצורה ביקורתית את תפיסת עולמם ואת החברה שבה הם חיים, דרך העמקת ההיכרות והחשיפה, תוך חיזוק תפיסה פלורליסטית. פדגוגית - הקניית מיומנויות למידה וביצוע לצד שכלול יכולות העמקה וחקר אשר יאפשרו בניית סל כלים אפקטיבי לייצאה לחיים.

איציק שואף לנהל בית ספר על-יסודי, 6 שנתי, ממלכתי, ציבורי, בעדיפות לפריפריה גיאוגרפית או חברתית.

להפוך את בית הספר לבית חינוך "כולנו"

בית חינוך "כולנו" יקנה לתלמידיו מיומנויות גבוהות של למידה, מעשה, העמקה וחקר במטרה לבנות "סל כלים" אפקטיבי ליציאה לחיים. אופן הלמידה יאפשר לתלמידים לבחון בצורה ביקורתית את תפיסת עולמם ואת החברה שבה הם חיים, תוך העמקת ההיכרות לשונות והחשיפה אליה.

אכן היסוד החברתית - "חינוך חברתי ישראלי": ב"כולנו" ישולבו תלמידים וצוות הוראה המשקפים את השונות והמגוון בחברה הישראלית. כדי לקיים את המגוון יגבש בית החינוך תכנית פעולה רב-שנתית להעמקת ההיכרות עם המגזרים השונים בחברה הישראלית. זו תבוא לידי ביטוי בכל אורחות בית החינוך: בתכנית הלימודים הפורמלית, בבניית תכניות ייחודיות, בעבודה עם ההורים ובפעילויות החברתיות.

אכן היסוד הפדגוגית - בית החינוך "כולנו" יבסס את הלמידה על עקרונות של "למידה עתירת חשיבה" המתבססת על שתי שיטות הוראה: למידה בדרך החקר ולמידה מבוססת פרויקטים (PBL). השגת שילוב מלא בין הרעיון החברתי של בית החינוך לרעיון הפדגוגי, תתאפשר דרך חיזוק הקשר מורה-תלמיד.

בתיה חורי יפין

batya.houri@gmail.com | 054-5997294

בתיה היא אשת חינוך והוראה. לפני לימודיה בבית ספר מנדל לימדה תנ"ך ותורה שבעל פה בבית הספר שליד האוניברסיטה העברית בירושלים (ליד"ה), ריכזה פעילויות חברתיות ופדגוגיות והייתה חברה בצוות הפיתוח הפדגוגי של בית הספר. לצד ההוראה בבית הספר התנדבה שנים רבות בפרויקט "כתובת רחוב" עם נוער בסיכון במסגרת עמותת עלם. בתיה ניהלה את בית המדרש של פרויקט "ידידי השכחת?!"- בית מדרש לזמרים ישראלים העוסקים בלימוד מסורת הפיוט במישור האמנותי והאינטלקטואלי.

היא למדה בתכנית רביכים ובמסגרתה סיימה תואר ראשון ושני במחשבת ישראל, יחד עם תעודת הוראה, מהאוניברסיטה העברית. בתיה מתעניינת בהעמקת הדיאלוג ובהעשרת השפה המשותפת בין חלקים שונים בחברה הישראלית.

"תקוותי לראות את מערכת החינוך כמקום המאפשר לתלמידיו להעמיק את השורשים התרבותיים והקהילתיים שמהם הם באים - מקום המסייע בעדם להיפגש עם המגוון החברתי הקיים בתוך מרחב השונות שבבית הספר ומחוצה לו, ומלמד לחיות יחד, האחד עם האחר, בערכות הדדית. זאת תוך ראיית המגוון הישראלי כנכס וכברכה".

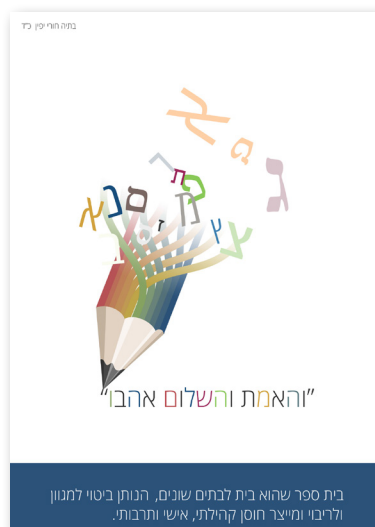
חינוך לחיים משותפים בבית ספר מגזרי

מערכת החינוך בישראל מחולקת למגזרים שונים ולמערכות נפרדות. במצב זה אפשר לכאורה לתת מענה מקומי בלבד לסוגיית הריבוי והחיים ביחד, המאתגרת כל כך את החברה. בעיניי, בתי ספר המחולקים למערכות נפרדות מחזיקים ריבוי וגיוון. בכל בית ספר, באשר הוא, קיים "מרחב שונות": תלמידים ועובדים המגיעים מתרבויות שונות ומקהילות שונות, ומחזיקים בתפיסות שונות כלפי המציאות הישראלית. לצערי, במקרים רבים לא נעשית עבודה משמעותית ביחס לריבוי הזה, ואין ממנפים אותו לכדי עבודה על ה"שריר הפלורליסטי" של התלמידים.

הפרויקט שאני מציעה עוסק בחינוך לחיים בחברה מגוונת בתוך בתי הספר ה"מגזריים" שאליהם שולחים רוב ההורים את ילדיהם ובהם מתחנכים רוב הנערות והנערים בחברה הישראלית: כניסה לבית ספר שבו לכאורה כולם שייכים לאותה אוכלוסייה, הצבעה על מרחבי השונות הקיימים ופעולה דרכם לחינוך להקשבה, לתרבות שיחה, לסקרנות כלפי מגוון, להבנת הברכה שבריבוי.

אני מאמינה שבית הספר יכול להיות הקרקע שעליה תלמידים לומדים לחיות יחד בחברה שאיננה אחידה. קרקע מוגנת יחסית, שבה יוכלו לדון ולהתמודד עם קונפליקטים ודילמות שמביא איתו השוני, גם - ואולי דווקא - כאשר מדובר במצב שבו הקרקע המשותפת נתפסת כרחבה.

בית ספר שאני רואה בחזוני הוא מקום המאפשר לתלמידיו להעמיק את המקום התרבותי-קהילתי שממנו הם באים, להיפגש עם המגוון החברתי הקיים בתוך מרחב השונות שבבית הספר ומחוצה לו, וללמוד לחיות יחד, זה עם זה, בערבות הדדית, תוך ראיית המגוון הישראלי כנכס וכברכה.

ד"ר גליה בונה

gboneh@mandel.org.il | 052-8883891

גליה היא יזמית חברתית, מרצה וחוקרת בנושאים של שינוי חברתי, אמנויות וחינוך, ובממשקים שביניהם. היא מתמקדת בעיקר בסוגיות של יחסי כוח, אפליה וגזענות, במטרה לקדם מרחבים חברתיים משתפים ומרובי-זהויות. גליה שהתה שנים ארוכות באפריקה ובארצות הברית: היא הקימה וניהלה ארגון מקומי במלאווי - "המרכז לאמנות ובריאות גלובלית" (www.aghcafrica.org). במסגרת עבודתה במרכז פיתחה ויישמה תכניות המעודדות מנהיגות חברתית ויצירת שיח קהילתי וציבורי על נושאים חברתיים באמצעות אמנות.

לגליה תואר ראשון מאוניברסיטת גאנה בתחום אמנויות הבמה (עם שנת התמחות בקניה במסגרת תכנית לפיתוח בינלאומי של אוניברסיטת מינסוטה), ותואר שני ותואר דוקטור מהמחלקה לאמנויות ותרבויות העולם של אוניברסיטת קליפורניה בלוס אנג'לס. היא זכתה פעמיים במלגת פולברייט ללמד באוניברסיטת מלאווי.

כיום היא גרה בירושלים, ועוסקת בפיתוח מרחבי ותהליכי למידה המכוונים ליצירת חברה שוויונית וצודקת. היא מתעניינת ברב-תרבותיות, גיוון, מיגור הגזענות, חיים משותפים ואמנויות.

גליה שואפת לפתח ולנהל תכניות למידה, הכשרה ומחקר בנושאים המפורטים, כדי לתרום ליצירת שיח ציבורי ער וכן המאתגר את המבנים החברתיים הקיימים ושואף לצדק.

"אני מאמינה בחינוך שיש בו אומץ וכלים להעמיק בסוגיות המורכבות המעצבות את החברה - מגדר, מעמד, לאום, אתניות ויחסי כוח - ולדמיין מציאות אחרת"

חברה משוחררת מגזענות: מודל ללמידה ולהובלת שינוי

החזון שלי נשען על ההנחה שגזענות היא הבניה חברתית. אנשים יצרו אותה, ועל כן אנשים יכולים לשנות אותה, אף שהיא נטועה בנו עמוק עד כדי כך שהיא מרגישה טבעית. אך השינוי לא יקרה מעצמו, זה לא "יעבור עם הזמן". אנו צריכות לפעול כדי לשנות. על אף העובדה שהשיטה נועדה להבטיח כוח ופריבילגיות לקבוצות מסוימות, תחזוק השיטה הגזענית גובה מחירים רבים מכולנו, גם ממי שכביכול מרוויח ממנה. חברה משוחררת מגזענות תשחרר את כולנו. היא תאפשר רמה גבוהה ועמוקה יותר של קשר אנושי, אמפתיה וסולידריות וחיבור לעצמנו ולאחרים. היא תעשיר את עולמנו בנקודות מבט שונות ומגוונות, והיא תסייע לייצר חברה המאופיינת בהכרה ובשיתופיות, בהזדמנויות שוות ובצדק.

בפרויקט זה אני מציגה תפיסה ששמה דגש על מנגנוני אפליה, הדרה, הכחשה והשתקה שמרחיקים קבוצות מסוימות ממוקדי הכוח ומהמשאבים הפיזיים והסימבוליים של החברה - מנגנונים שמבוססים על, ומוזנים על-ידי, גזענות. ההשפעה הקולקטיבית של הגזענות היא שעושה את ההבדל בחייו של הפרט: התנהגות גזענית של אנשים בודדים היא רעה, אם כי לא תמיד משנה חיים, אבל גזענות שמפעילה חברה שלמה פוגעת בזכויותיהם, בחירותם ובכבודם של אנשים, ומגבילה את ההזדמנויות החברתיות והכלכליות שלהם.

הפרויקט מציע מודל לניתוח מצבים ואירועים על-פי ארבעה ממדים: מבני, ממסדי, בין-אישי ומופנם, ועקרונות לפיתוח התערבויות/שינויים בזירות מוסדיות (בחברה האזרחית, במגזר ציבורי או במגזר הפרטי).

ד"ר דיאנא דעבול

d.daboul@gmail.com | 050-2031954

דיאנא היא מרצה, מדריכה פדגוגית וחוקרת בתחום החינוך והחינוך המיוחד במכללה האקדמית לחינוך ע"ש דוד ילין בירושלים ובמוסדות אקדמיים אחרים. היא כיהנה כראש המסלול והחוג לחינוך מיוחד בחברה הערבית במכללה האקדמית דוד ילין במשך שמונה שנים (עד 2014), והיא ייסדה ומנהלת מרכז ייחודי ("אלפרח") לתמיכה בתלמידים ליקויי למידה בבתי ספר כנסייתיים בירושלים המזרחית.

לדיאנא תואר ראשון ותעודת הוראה בחינוך מיוחד מהמכללה האקדמית לחינוך ע"ש דוד ילין, תואר שני בחינוך מיוחד מהאוניברסיטה העברית בירושלים, ותואר שלישי בעבודה סוציאלית מהאוניברסיטה העברית בירושלים.

כמו כן היא בעלת תעודות בניהול אקדמי פדגוגי ממכון מופ"ת בת"א ובהדרכת מנהלים ממכון אבני ראשה בירושלים.

דיאנא היא פעילה חברתית ועמיתה בוועדות וחברת דירקטוריון בכמה מוסדות חינוך. בנובמבר 2015 נבחרה לראשת המועצה הפדגוגית הערבית ועדיין מכהנת בתפקיד זה.

דיאנא מתעניינת בהכשרת מורים, תכניות חינוכיות חדשניות, חינוך רגיש-מגדר וחינוך מיוחד, ושואפת לנהל מערכות חינוך, לפתח פרויקטים חינוכיים משמעותיים ולפקח על מערכות חינוך.

"תיקון העולם משמעו תיקון החינוך, תיקון זה יעריך אם אנשי החינוך יראו בשירות למען הכלל את משימת חייהם העיקרית".

חינוך רגיש מגדר בבתי ספר ערביים בירושלים המזרחית

תכנית "חינוך רגיש מגדר" מבקשת להוות בסיס להיכרות אישית מעצימה בתחום המגדרי־האיש, ובסיס לידע נכון ורגיש בתחום המגדר בחברה מסורתית, ובמיוחד בירושלים המזרחית, שבה רוב בתי הספר הם חד-מגדריים. מטרת התכנית ליצור בסיס לתקשורת חיובית בין שני המינים ולכוון לכך שהילדים שיקבלו את הכלים של החינוך רגיש המגדר יהיו ילדים וילדות בעלי כישורים גבוהים יותר מבחינת התקשורת בין המינים. כך יוכלו להאמין בעצמם, לממש את עצמם טוב יותר, להגן על עצמם ולהיות לבוגרים שיוכלו להתמודד טוב יותר בחברה רב-תרבותית במאה ה-21. בפרט, התקווה היא שיגדלו ויצמחו להיות בוגרים של החברה הערבית שיוכלו להנהיג אותה ולחיות בתוכה על-פי תפיסת עולם שוויונית.

הפרויקט שלי עוסק בפיתוח כלים אשר בכוחם להעצים את המודעות של התלמידים והתלמידות ביחס ל"אחר" ולהעצים את היכולת לתקשורת בריאה וחיונית אתו. השימוש בכלים אלו בתוך מערכת החינוך יתרום לפיתוח חשיבה ביקורתית בכל הנוגע לסטראוטיפים, לערכים ולהתנהגויות שונות בקרב התלמידים, כמו גם בקרב המורים וההורים.

תכנית זו נבנתה כתכנית הוליסטית, אשר תוטמע בכל הזירות האפשריות בבית הספר (הנהלה, מורים ותלמידים כאחד ובסביבה הבית-ספרית) וכן בזירה המשפחתית והחברתית. זהו הערך המוסף המבדיל אותה מתכניות אחרות.

הילה סופרמן הרניק

hillasoferman@gmail.com | 052-5665782

הילה היא עובדת סוציאלית. היא ניהלה והובילה את הקמת תחום נערות וצעירות ב"בת עמי" - שילוב צעירות מרקע של מצבי מצוקה וסיכון בשירות משמעותי (לאומי, אזרחי וצבאי). הילה עסקה כעשרים שנים בעבודה עם בני נוער וצעירים במצבי מצוקה מורכבים, במסגרות חוץ-ביתיות, מסגרות "חירום" ובמסגרת הקהילה והאוניברסיטה. בין היתר הייתה שותפה בפיתוח תכניות עבור צעירות בתחומי חיים שונים ועבור אסירות אימהות. במסגרת פעילותה ב"פורום ארגוני צעירות" השתתפה בהובלת מהלכים לקידום זכויות לצעירות ופיתוח מודלים לפתרונות דיור.

להילה תואר ראשון בעבודה סוציאלית מהאוניברסיטה העברית, תואר שני בעבודה סוציאלית במסלול הנחיית קבוצות מאוניברסיטת תל אביב וכן עברה הכשרות בתחומי הדרכה, הנחיה וטיפול.

הילה מתעניינת בפיתוח ובניהול של מענים ייחודיים ומותאמים לצעירות ולצעירים. היא מתעניינת במהלכים של שינוי המדיניות כלפי המענים הקיימים וביצירה של מודלים חדשניים.

"אני מאמינה בשינוי השיח המקצועי הפטרוני והמתייג לשיח מכבד שמציע שותפות, משנה מדיניות ויוצר מענים לצרכים מתוך הכרה בזכויות אדם".

עו"סות מחדש – מומחיות בעבודה עם צעירות וצעירים במצבי מצוקה וסיכון

כניסתן של תיאוריות ניאוו-ליברליות לתחום הרווחה והעבודה הסוציאלית השפיעו רבות על יחסי הגומלין בין מוסדות הציבור לבין האוכלוסיות המוחלשות. נראה כי החיים במצבי מצוקה קשים מתקבעים ו"מתמסדים" באמצעות מנגנוני הסיוע של המדינה, שמשמרים את המצוקה במקומה. תחום העיסוק שלי הוא בחשיבה מחודשת על תפיסת העולם העומדת מאחורי הפרופסיה. עבודה סוציאלית עם צעירים וצעירות היא "מקרה בוחן" לעבודה הסוציאלית כולה, והיא "מקרה טוב", כי היא חדשה ומתחדשת, ועוסקת בקבוצת גיל הכי חיה, "בועטת" ויצרנית: צעירים וצעירות נמצאים בשלב דרמטי של עיצוב חייהם, משמיעים קול חזק וברור של אכזבה ותסכול מהמערכת והממסד, אבל עדיין אינם מובסים, ומבקשים שינוי.

הפרויקט מציע מצפן ערכי, הנגזר מגישות מקצועיות מרכזיות וקושר בין ההכרה בשונות של הצעירים, בהקשרים הסביבתיים שבהם נולדו וגדלו, בצומתי השייכות ומצבי טראומה בעבר ובהווה, לבין תפיסה אוניברסלית של משימות גיל ושלב התפתחותי. התוצר המעשי הוא "סל זכויות ממשיות" מטעם המדינה, שיש בו מרכיבים משני מציאות חיים כמו: דיור, תעסוקה, השכלה, תזונה בריאה ופעילות פנאי. זאת נוסף על "סל זכויות סימבולי" המציע שותפות ביצירה, ברית של אמון, הנגשה ותיווך מענים. מדובר ברקמה עדינה של דיאלוג ושותפות עם עשייה מעשית.

יישום הפרויקט יעשה בעיקר דרך העובדת הסוציאלית, שהיא ה"פנים" והייצוג של תפיסת המדינה למול הצעירים והצעירות. הכשרה ראויה של העובדת הסוציאלית תאפשר לה להציע ליווי בתוך מסע מורכב של "משחק" במגרש הניאוו-ליברלי לצד מאבק בלתי פוסק לטובת שינוי וצדק חברתי.

יהודה פרידמן

yfridman@Mandel.org.il | 054-932444

יהודה ניהל מרכז מצוינות לימודית בעמותת "חינוך לפסגות", והקים את מרכז התיכון בעיר נתניה. במסגרת פעילותו קידם בני נוער מצטיינים משכבות סוציו-אקונומיות נמוכות להישגים לימודיים ולמימוש הפוטנציאל שלהם, ויזם והוביל פרויקט לחשיפת החניכים לתכנים חברתיים במקומות שונים בישראל. במשך שש שנים התנדב בעמותת "בית הגלגלים", בהדרכה ובליווי של בני נוער בעלי שיתוק מוחין. יהודה מאמין בצמצום פערים חברתיים בעזרת חינוך.

ליהודה תואר ראשון בלימודי תקשורת ומדעי המדינה מהאוניברסיטה הפתוחה ותואר שני בניהול חינוכי עם התמחות בחינוך בלתי פורמלי מאוניברסיטת בר-אילן. הוא כוגר התכנית להכשרת מנהלי בתי ספר, אבני ראשה, בסמינר הקיבוצים. יהודה למד גם משחק בבית ספר "הדרך".

יהודה שואף להשתלב במערכת החינוך הפורמלית וליישם חינוך לא פורמלי בתוכה.

"אני שואף ליצור מערכת חינוך הומניסטית שבה כל ילד, מורה ועובד, ירגיש תחושת ביטחון פיזית ורגשית. מערכת חינוך זו תתמקד בטיפוח הסקרנות ללמידה, בהקניית מיומנויות למידה, בקידום הישגים חינוכיים ולימודיים ובטיפוח זהות. מערכת חינוך זו תהווה מרכז קהילתי שבו שותפים תלמידים, מורים והורים"

ממצוי לרצוי – בית הספר שלי

”...מי אני ומה אני כִּי-תִקְדְּמֵנִי קֶרֶן זָהָב,

וְרוּחַ רֶכֶת כָּנֶף כִּי-תַחֲוֹנֶנּוּ לַחַיִּי?

וְמַה-לְגַבְעוֹל שְׂדֵי כִי-יִתְרַפֵּק עָלִי,

וְמַה-דָּשָׂא רַעֲנָן כִּי-יִשְׁקֶר רַגְלִי?

אַחֲרָה בְּרֶכֶת אֱלֹהִים, בּוֹשֵׁשׁ חֲסִדוֹ לְבֹא;

וּמָלֹן לֹא-יִמְצָאוּ עוֹד עֲמָדִי.

יֵלְכוּ לָהֶם אֶל-אֲנָשׁ יֵלְכוּ, וְאֲנִי לְבָדִי

בְּדַמְמָתִי כְּאֲנָשׁ הָיִיתִי אֶהְיֶה;...”

ח”נ ביאליק, ”מי אני ומה אני”

הדובר בשיר מרגיש כי שום גורם, ויהא זה אדם, צומח או דומם, אינם ”רואים” אותו ואת צרכיו. הוא נוכח-נפקד, אין משמעות אמתית לחייו. הוא מבקש חום, חיבוק, לטיפה או מילה טובה, אך אלה אינם בנמצא. בעיניי, נערים ונערות המרגישים כך, הם והן האתגר האמתי והחשוב של מערכת החינוך בישראל.

הפרויקט שלי מבקש לתת לנערים ולנערות אלו מענה חינוכי מתאים שיציב אותם כשותפים מלאים בחברה בישראל. לשם מימוש מטרה זו בניתי שילוב בין ”החינוך הישן” לבין בית הספר לתפיסתי כמכין את הלומדים לקראת המאה ה-21.

ד"ר יעקב קורצווייל

korzvail@gmail.com | 054-7777180

יעקב הוא איש חינוך. הוא כיהן כמנהל אקדמי במכללה האקדמית לחינוך "חמדת הדרום". היה שותף לפיתוח מסלול הבנים במכללה מאז הקמתו, ובמסגרת תפקידו היה אחראי על הכשרת מורים מהמגזר החרדי ללימודי ליבה. יעקב למד עשר שנים בישיבת ההסדר "מעלה אדומים", ובעשר השנים האחרונות הוא מחנך ומלמד גמרא ומחשבת ישראל בישיבת ההסדר "לב לדעת" בשדרות.

ליעקב תואר ראשון ותעודת הוראה בתושב"ע ובתנ"ך, ותואר שני ותואר דוקטור במחשבת ישראל מאוניברסיטת בן גוריון. עבודת הדוקטורט שלו עוסקת במשנתו הדתית של הרב קוק ובאופן שבו כתביו נערכו על-ידי תלמידיו. הוא בוגר התכנית להכשרת מנהלי בתי ספר, אבני ראשה, במכללת שאנן.

יעקב מתעניין בפיתוח המכללות להוראה ובשיפור ההכשרות בהן. הוא מבקש להטמיע תהליכי חקר ופדגוגיה חדשנית במכללות ובבתי ספר בפריפריה.

"עיסוק בהנחות היסוד בסוגיית הכשרת מורים מחייב להתבונן על ה'תמונה הגדולה', לשאול 'מה היא בשבילי ילדות?', 'מה הוא בשבילי בית ספר?' מאידך, איש בעל השקפה צמחונית טהורה, ידידותי לחיות ובעל אנושיות נעלה יפנה אל פרה ויאמר לה 'גבירתי' - הרי טעותו נובעת לא מעצם האידיאה אלא מאופן יישומה המידי במציאות".

הוראה ולמידה רפלקטיבית ככלי בפיתוח זהות מקצועית של פרחי ההוראה

מורי-מורים נוטים להדגיש בתהליך ההוראה שלהם את הממד הפרקטי, כפי שהוא מוכר להם מלימודיהם ומהתנסותם הקודמת. לחלופין, אם כור מחצבתם הוא האקדמיה, הם נוטים להדגיש בשיעוריהם את הממד התיאורטי.

הפרויקט שלי מציע דגם הוראה במכללות לחינוך, הנע מהתיאוריה אל הפרקטיקה, במטרה לאחוז מצד אחד בעולם התיאורטי, ומהצד השני לחתור להתבוננות ביקורתית בפרקטיקה. הציר הפדגוגי לקידום דגם הוראה כזה מותח קו מתמשך בין תיאוריה לפרקטיקה, הנתמך במבט רפלקטיבי על התהליך, כשבתווך נבנות באופן ספירלי יחידות הלימוד.

נוסף על כך, בעידן שבו המכללות להוראה מובלות לכיוון של אקדמיזציה, הציפייה ממורי-המורים להוסיף לזהותם המקצועית גם את ההיבט המחקרי, גורמת למשבר זהות בקרב מורי-המורים. על-פי המחקר, הניגוד בין האקדמיזציה לפדגוגיה יקטן בעזרת חקר של מורי-המורים בהוראה שלהם.

אם ברצוננו להצמיח פרחי הוראה שימשיכו את התפתחותם המקצועית בעתיד, על מורי-המורים להכשירם לעבודה בקהילות לומדות-חוקרות ולהוות מודל עבורם באמצעות קורסים המעודדים למידת חקר, התבוננות רפלקטיבית בהוראה של עצמם והסקת מסקנות לשיפור מתמיד.

מוטי וקנין

mvaknin@mandel.org.il | 050-2626964

מוטי הוא איש חינוך ומנהל. הוא שימש כמחנך וכמנהל חטיבת ביניים ובהמשך כמנהל קריית החינוך "גרוס" בקרית גת, המאגדת בתוכה תיכון בנים, אולפנה ותיכון בנות. בתקופתו כמנהל זכה בית הספר בפרס מצטיין מחוזי, בפרס החינוך הארצי ובפרס הארצי לקליטה מיטבית. הוא בוגר ישיבת ההסדר והמכללה למורים "אורות ישראל", ושימש כמרצה לחינוך ומדריך פדגוגי במכללה. מוטי מתגורר עם משפחתו בקרית גת והוא פעיל מרכזי בעיר בתחומים שונים.

למוטי תואר שני בכלכלה ומנהל ציבורי מאוניברסיטת בן גוריון. הוא בוגר תכנית צמרות, בוגר התכנית להכשרת מנהלי בתי ספר-אבני ראשה, במכללת אורות ישראל, בעל הסמכה לרבנות קהילתית ובוגר תכנית מנהיגי קהילות בתפוצות.

מוטי מקווה לפעול במגוון זירות בתחום החינוך, כגון: ניהול אגף חינוך, הקמת מוסד חינוכי חדש, חיזוק ושיפור בתי הספר המקיפים הדתיים, ובתפקידי פיתוח במטה. מוטי מפתח מודל פדגוגי שמטרתו ליזום חיבורים בין הגורמים השונים במערכת מתוך ראייה כי בחיבור טמון סוד ההצלחה.

"אני מתעניין באפשרויות הפיתוח של הדור הבא ובהכשרת בוגרי מערכת החינוך להיות בעלי חשיבה עצמאית תוך שימוש בפדגוגיה חדשנית ומתן מקום ומענה לזהות התרבותית של כל תלמיד, תוך מקסום וחיבור כלל האפשרויות".

חיבורים זה כל התורה! חינוך קהילה וניהול בעין משותפת

ניהול הוא משימה מורכבת. ניהול חינוכי הוא משימה מורכבת עד מאוד. משימת החינוך היא משימה מורכבת משום שלעולם אינה נגמרת. מושגים שונים - מניהול חינוכי ועד לתכניות פדגוגיות - עולים חדשות לבקרים בקרב מנהלים ומפקחים. החשש בעיניי הוא מהפיכתם למושגים שמטרתם לתת פתרונות טכניים, להבדיל מפתרונות חינוכיים. כאשר מושגים הופכים למעשה סדור, הם הופכים לתורה חינוכית.

הפרויקט שלי הוא גיבוש התפיסה הניהולית-חינוכית הנדרשת ממפקח בית הספר בחינוך הממ"ד לשם הובלה של מוסדות החינוך הנמצאים בתחום פיקוחו. במעשה זה אני מקווה להניח משנה סדורה של תפקידי המפקח הכולל. מתוך אמונתי שכל תהליך חינוכי מבוסס על קשרים בין-אישיים, ניסחתי מסמך ובו התייחסתי לשלושה היבטים בתפיסת מודל עבודת הפיקוח:

א. פיתוח שלב ה-Middle management בבתי הספר והגברת המוטיבציה לניהול בקרב שכבת הביניים של הניהול

ב. הגדרת מקומו של בית הספר המקיף הדתי בערים מסורתיות

ג. פיתוח פרקטיקות ניהוליות על בסיס סיפורי מקרה

תקוותי היא שבחיבור המסמך ובהפצתו יינתן מענה חינוכי לעילא, המחבר בין זהות חינוכית מגובשת לקהילה של בית הספר והסביבה שבה הוא פועל.

נדב גרינברג

nadavg@a-y.org.il | 052-8976263

נדב הוא איש חינוך הפועל בעיקר במסגרות של חינוך בלתי פורמלי, לחינוך לחיי חברה ולפרואקטיביות בעיצוב פניה כחברה הומניסטית. בתפקידו האחרון נדב ניהל את הפנימייה החינוכית בכפר הנוער אלוני-יזחק ובהובלתו זכה הכפר בפרס החינוך הפנימייתי. נדב היה שליח הסוכנות היהודית לפיטסבורג, מרצה בקורסי ההכשרה למנהלי פנימיות ומנחה בקורסי ההכשרה למדריכים בכפרי הנוער. נדב ריכז את הקורס השנתי להכשרת מדריכים צעירים בגן המדע ע"ש קלור במכון וייצמן; ריכז את תחום פיתוח חשיבה-מתמטית במכללת טומשין לחינוך יצירתי; והיה פעיל בתנועת דרור ישראל.

לנדב תואר ראשון במדעי המוח מאוניברסיטת בר-אילן, בהצטיינות, ותואר שני במינהל עסקים, בהתמחות בניהול אלכרי"ם, מאוניברסיטת חיפה, בהצטיינות. הוא בוגר התכנית להכשרת מנהלי בתי ספר, אבני ראשה, במכללת אורנים. הוא בוגר קורס מורי דרך, קורס גישור וקורס מישחקולוגיה.

נדב מתעניין בתפיסה ההורית של תפקיד המחנך, בתפקיד מערכת החינוך בטיפוח הקשר שבין הורה לילד, בקליטת עלייה מתוך תפיסת היהדות כמקור השראה, ובחינוך לעשייה ברוח אהבת האדם.

נדב שואף להקים בית ספר פלורליסטי, שבו התלמידים ירכשו מגיל צעיר ערכים חברתיים, כישורי חברה וחברים ממגזרים שונים משלהם. הוא שואף לקדם את תחום העצמת ההורות ברמה הארצית וברמת פרויקטים מוניציפליים, והוא מחויב לקידום הפריפריה החברתית בישראל ולמימוש ערכי היהדות החברתית במוסדות החינוך, כבסיס לחברה צודקת וראויה.

"תפקיד החינוך הוא לדאוג ששום נסיבות לא יגבילו את סיכויי ההצלחה של אף ילד, ובד בבד, החינוך יכול וצריך לייצר חממות לטיפוח דגמים של חברת מופת"

כבד את אביו ואת אמו

בעיר מכבדת הורים, מוסדות חינוך נרתמים לטובת ההורות

ההורות היא זירת החינוך המשפיעה ביותר. הורות איכותית, משמעותית ורלוונטית מהווה שדרת חוסן של החברה, אך רוב מוסדות החינוך לא מוכוונים לתמיכה בה. חסר זה צורם במיוחד לנוכח המציאות של ימינו, שבה זמן המשפחה מדולל במסכים, ההבדלים בין ילדים להורים מיטשטשים, ותפקידי ההורים מתערפלים. בעשורים האחרונים נחלשה הסמכות ההורית, בעוד האתגרים הניצבים בפניה גדלו, ולצדם גדלו גם הבעיות החברתיות.

רוב הבעיות שבהן מטפלת המדינה באמצעות תכניות התערבות מגוונות, בהשקעה של מיליארדי שקלים בכל שנה, מתחילות בבית. חלק גדול מהן היה יכול להימנע על-ידי תכניות לחיזוק ההורות. הורה משמעותי, נגיש וזמין הוא הגורם המרכזי בבניית חוסן בקרב ילדים, המגן עליהם מסיכונים החיים. לספק להורים הזדמנויות, כלים ומיומנויות לגדל באופן מיטבי את אזרחי המחר - זהו אינטרס לאומי וצריך להוביל למימוש.

הפרויקט שאני מציע הוא לעודד את מוסדות החינוך לראות בהורות מטרה בפני עצמה, ולעשות להעצמתה. בעיניי, נכון שגנים ובתי ספר יראו עצמם שותפים של ההורים, יחברו אותם למעגלי שייכות ולמעגלי תמיכה, ייצרו זמן איכות הורה-ילד ויעצימו את דמות ההורה והילד זה בעיני זה. מוסדות שיפעלו כך ימנפו מאוד את השפעתם לטובת חברה בריאה.

דרך אפקטיבית להנעת מוסדות החינוך לפעול ברוח זו היא דרך הרשות המקומית. רשות מקומית במיטבה היא רשות המצמיחה חברה, ולא רק מספקת לה שירותים. הרשות היא כוח מתכלל חזק, שבחשיבה חזונית ויוזמת, מסוגלת לחולל מהפכות.

כדי להוציא את התכנית מהכוח אל הפועל, אני מציע להקים מרכז שיעשה להפצת הרעיון מול הרשויות, ירכז שולחן עגול לנושאי הורות ברמה הלאומית, ייצור תיאום בין שמונת משרדי הממשלה ושלל ארגוני החברה האזרחית הפועלים בתחום, ויחתור לגיבוש מדיניות לאומית.

השקעה בהורות היא ההשקעה החשובה ביותר לחברה, והבטוחה ביותר בהצמחת הדור הבא.

כבד את אביו ואת אמו

בית הספר שותף להורים, מחבר אותם למעגלי שייכות ולמעגלי תמיכה, מייצר זמן איכות הורה - ילד, ומעצים את דמות ההורה והילד זה בעיני זה.

מיכאל קרסנר

makmak74@gmail.com | 054-5756055

מיכאל הוא מוזיקאי ואיש חינוך. בתפקידו האחרון ניהל מגמה ומרכז מוזיקה בישיבה התיכונית המוזיקלית "כינור דוד" של מרכז ישיבות ואולפנות בני עקיבא. הוא הקים בשיתוף פעולה עם מועצת מטה בנימין את התכנית "מנגנים בבנימין" - תכנית להוראת נגינה בקבוצות קטנות במסגרת בית-ספרית, ובמסגרתה נחשפו למוזיקה דרך נגינה בכלים שונים יותר מאלף ילדים. בתפקידו כיועץ מוזיקלי פיתח מיכאל מודל ספירלי ייחודי לחקר מוזיקה בכיתות ג-ו. כמו כן בנה אתר תמיכה לעבודות חקר המרכז מידע מוזיקלי רב. למיכאל תואר ראשון בנגינת סקסופון במגמת ג'אז באקדמיה למוזיקה בירושלים (B.Mus) ותואר שני (M.Ed) בחינוך מוזיקלי ממכללת לוינסקי. למיכאל תעודת הוראה בבתי ספר על-יסודיים מטעם האוניברסיטה העברית בירושלים.

מיכאל מתעניין בהרחבת החינוך המוזיקלי ובהנגשת המוזיקה לכל התלמידים, ומבקש להשתלב בהקמה, בתכנון אסטרטגי, בפיתוח תכניות לימוד ובניהול מרכז מוזיקה, קונסרבטוריון עירוני/אזורי או רשת חינוכית ארצית בתחום המוזיקה.

"אני מבקש לייצר תשתית חינוכית לאומית המאפשרת לכל ילד מכל רקע חברתי ומכל מקום מגורים בארץ ללמוד כלי נגינה; לנגן וליצור מוזיקה ביחד ולקבל הזדמנות להתקדמות למצוינות בין-לאומית בתחום המוזיקה".

הוראת נגינה כמנוף להעצמה אישית של הילד – יישום מודל EL Sistema בארץ

”מוזיקה ספוגה בערכים אנושיים, בתפישתנו מה טוב ומה רע; היא כפי שאנחנו עושים אותה ומה שאנחנו עושים איתה. באמצעות המוזיקה בני אדם חושבים, מחליטים מי הם ומתבטאים”.

ניקולס קוק, ”מוזיקה - מבוא קצר מאוד”

עקב אכילס של רוב התכניות להוראת נגינה בקבוצות בארץ הוא אחוזים גדולים של נשירה סמויה במהלך השנה ונשירה גלויה במעבר לשנה השנייה. מצד שני, אין מענה הולם, מבחינת ההוצאה הכספית, לכל מי שמעוניינים להתקדם ולהתמקצע בנגינה.

הפרויקט שלי בוחן את המסגרות הקיימות בחינוך המוזיקלי בישראל, מהתכנית של ”בית ספר מגן” ועד לקונסרבטוריונים הנמצאים ברשויות המקומיות, הצובעות את פעילותן על-פי התפיסות והאג'נדות שלהן.

הפרויקט המוצע הוא מודל חלופי לתכניות שונות בחינוך המוזיקלי בבתי הספר ובקונסרבטוריונים בארץ. מטרתו היא להנגיש את חווית הנגינה לכל ילד תוך שאיפה למציאות מוזיקלית ולהעצמה אישית הוליסטית. התכנית המוצעת שואבת השראה מהמודל הוונצואלי המוכר בשם EL Sistema אשר אומץ בהצלחה רבה במדינות רבות, בהן ארה”ב, קנדה, גרמניה ואנגליה. המודל המוצע מתבסס גם על התפיסה האקולוגית של חינוך מוזיקלי, כפי שזו מתקיימת באירלנד.

מוזיקה משנה מציאות

פארק מוזיקה
להקשיב, לנצות, ליצור

סיגלית רחמן

Siga95@gmail.com | 053-4466646

סיגלית עוסקת בתחום הקיימות והסביבה ויש לה ניסיון רב בפיתוח מדיניות ובתכנון אסטרטגי, בדגש על יישום בשלטון מקומי ובקהילה. שנים ארוכות עבדה במשרד להגנת הסביבה ופעלה להקמת הממשק עם השלטון המקומי ועם גופים מובילי קהילה וחברה. במקביל פעלה לפיתוח ולליווי מקצועי של תחום הסביבה העירונית, הקיימות המקומית והתכנון הסביבתי. סיגלית יזמה והובילה את יוזמת הגינות הקהילתיות ברמה הארצית וכן קידמה פעילות ענפה לפיתוח מדיניות לניהול המרחב הציבורי בעיר. במסגרת תפקידה השתתפה סיגלית בהקמת 'מכון ראשי ערים' כיוזמה משותפת למשרד ולעמותת מרחב העוסקת בתכנון עירוני מושכל, אשר בה סיגלית פעילה ומשמשת מנחה מקצועית, עד היום. לאחר מכן ניהלה את פעילות החברה להגנת הטבע בירושלים, שבה הובילה פרויקטים חדשים בתחומי שמירת הטבע, חינוך סביבתי במגזר החרדי והערבי, טבע עירוני ושימור אתרים בעיר. סיגלית משתתפת בפרויקטים שונים בארץ ובחו"ל.

לסיגלית תואר ראשון ביחסים בין-לאומיים וגיאוגרפיה, ותואר שני במדיניות סביבתית מהחוג לגיאוגרפיה, שניהם מהאוניברסיטה העברית בירושלים.

סיגלית מעוניינת לפעול לקידום חינוך מותאם לאתגרי המאה ה-21, הרואה ערך בחינוך לקיימות ולקהילתיות, ומבטיח צמיחה ופיתוח מושכלים שאינם פוגעים בסביבה ובחברה. היא שואפת לקחת על עצמה תפקידים אשר ישפיעו על ביצועי השלטון המקומי, באמצעות שיפור בניהול העירוני, קידום משילות משולבת, שיפור בתכנון הערים וקידום יוזמות לאורח חיים עירוני איכותי, כדי להביא לשיפור סביבתי חינוכי, קהילתי וחברתי בישראל.

שלא ייגמר לעולם! קיימות, עירוניות ומה שביניהן

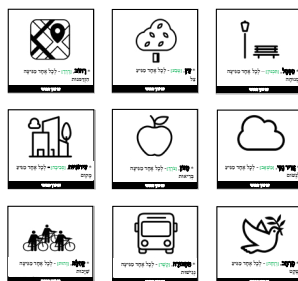
קיימות הפכה בשנים האחרונות למונח שחוק. כולם שואפים להבטיח שפעילותם תהיה "מקיימת". בפועל, במקרים רבים השימוש במונח אינו מדויק ואינו מבטא את משמעותו העמוקה. קיימות אינה רק ניהול המבטיח עמידות בשוק משתנה או יכולת עמידה בפני שינויים, אלא תפיסת עולם כלכלית, חברתית וסביבתית כוללת. רק בחינת הקשרים בין הכלכלה, החברה והסביבה, תוך הטמעת מנגנונים המונעים פיתוח של האחד תוך כדי פגיעה באחר, תבטיח את היכולת להתפתח באופן מקיים.

מנגנונים לאומיים ובין-לאומיים רבים הפנימו את הצורך בפיתוח מושכל שכזה, אולם המעבר ליישום בפועל מוגבל. אמנם כל מי שעוסק בקיימות רואה את עצמו כמי שמקדם ערכים חברתיים ותורם להגדלת הטוב המשותף, להבטחת איכות החיים ולשמירה על משאבי הטבע - ערכים משותפים לכולנו - אולם הלכה למעשה, מגמות הפיתוח אינן משתנות בסדר הגודל הנדרש.

הפרויקט שלי מציע להגדיל עוד את הערך החברתי והציבורי לנושאי סביבה וקיימות - מתוך הנחה שהדבר יאפשר פעולה משותפת לשינוי מן היסוד. ברצוני להיעזר בגישות חדשניות לפיתוח כלי מדיניות ואסטרטגיות לפתרון בעיות ולקידום ערכים חברתיים. גישות אלו מתפתחות בשנים האחרונות בעולם ובישראל, ויוזמה אשר תפעל על-פיהן בכוחה לקדם את החוסן הקהילתי והחברתי.

עם השימוש בכלים אלו לשם השגת החוסן המקוה, יש להיערך לכך שעלולים לעלות מצבים שיאיימו עליו בטווח הקצר, אך בטווח הארוך יותר יביא הדבר להפנמת ערכי הקיימות והבטחת הפיתוח המושכל, זה שאינו פותר בעיה במקום אחד ויוצר בעיה אחרת במקום אחר. כך יובטח חוסן קהילתי וחברתי סביבתי וכלכלי, עמיד בפני משברים, ויציב לאורך זמן, למעננו ולמען הדורות הבאים.

*ע"ע - חֵבְרָתִי, [צבורי]

ענת יונה עמדי

ayonaamedey@mandel.org.il | 052-3485129

ענת היא פעילה חברתית ואשת חינוך. היא מילאה תפקידי ריכוז וניהול מגוונים בארגונים לשינוי חברתי, בהם שתיל, כי"ח והיחידה למעורבות חברתית באוניברסיטה העברית. בתפקידה האחרון פיתחה וניהלה את פרויקט "משנות", הפועל להצמחת יוזמות לקידום מעמד האישה בחברה הדתית והמסורתית. במסגרת עבודתה יצרה חיבורים ייחודיים, קידמה מדיניות בתחום שירותי דת ומגדר ובנתה רשת פעולה ותמיכה ליזמיות בתחום. נוסף על כך עסקה ענת בפיתוח ובכתיבה של תכניות חינוכיות בנושאי צדק חברתי, חינוך ומנהיגות בבית המדרש "ממזרח שמש" והייתה מנחה שותפה בתכנית "תדרשי".

לענת תואר ראשון בתכנית המשולבת פילוסופיה-כלכלה- מדע המדינה (פכ"מ), ותואר שני במדע המדינה מהאוניברסיטה העברית.

ענת שואפת לפעול בתפקידי פיתוח, פדגוגיה, הוראה והנחיה.

"אחד האתגרים המרכזיים העומדים בפני מדינת ישראל הוא יצירת שותפות חברתית בבניית חברה ראויה. בכוחו של עולם החינוך למלא תפקיד מפתח בהקשר זה, על דרך יצירת מרחבים חינוכיים המנכיחים את הקולות והמסורות של הבאים בשעריו, מעודדים היכרות ופתיחות למסורות שונות ומפתחים תחושת שותפות. זאת תוך התבוננות ביקורתית, ליבון מחלוקות ערכיות ובניית מצפן זהותי וערכי".

הציבור המסורתי בעדשה לחינוך בשותפות

המרחב הבית-ספרי הוא מרחב ציבורי שבו נפגשים מורות, מורים, תלמידות ותלמידים מרקעים ומעולמות משמעות שונים. מעבר למפגש הבין-אישי, מפגש זה משמעותי בהיותו מרכיב בהכנה של הפרט לחיים הציבוריים ופיתוח מסוגלות לאזרחות פעילה ומשתתפת בזירה הציבורית. בדומה לחיים הציבוריים, המפגש בין יחידים וקבוצות מתרחש במציאות של שונות תרבותית וריבוד חברתי, מחוץ לכותלי בית הספר ובתוכם. ביסוס שותפות הנשענת על הכרה ושוויוניות מצריכה פעולה מודעת ויזומה בממדים שונים של העשייה החינוכית. במסגרת הפרויקט, אני בוחנת את סוגיית השותפות דרך מקרה בוחן של הציבור המסורתי-מזרחי כציבור המאגד היבטים דתיים אתניים-עדתיים ומעמדיים.

הפרויקט שאני מציעה מתמקד בתפקיד המפתח של המורה והמחנכת כסוכנת משמעותית ומשפיעה בביסוס השותפות. תפיסת התפקיד נשענת על ארבעה עקרונות פעולה:

1. תפיסת התהליך החינוכי כמרחב שבו מתקיימות אינטראקציות של משמעות והתהוות דינמית של זהויות
2. ראיית השונות בין התלמידים כפלטפורמה לפיתוח פדגוגי
3. תפיסת בסיס הידע כמורכב מעולם התלמיד, עולם המורה וידע חיצוני הרלוונטי לתחום הנלמד
4. הנכחה של המתחים הערכיים ותפיסות העולם סביב סוגיות קונקרטיות כפתח ללמידה ובירור של מורכבות ערכית.

עשהאל שריר

assaelsh@gmail.com | 050-8580133

עשהאל הוא איש חינוך, מוזיקאי ויזם. בתפקידו האחרון ניהל את אזור המרכז בעמותת "חינוך לפסגות" (הכולל 12 מרכזי חינוך וצוות של 23 מנהלים ורכזים), והיה חבר בהנהלת העמותה המורחבת. הוא יזם תכניות חינוכיות, הוביל פתיחת מרכזי פעילות חדשים ולקח חלק פעיל בגיבוש האג'נדה החינוכית של העמותה.

לפני כן ניהל את יחידת הנוער והקהילה במועצה האזורית מרום הגליל. הוא הוביל צוות מחנכים רחב, הנחה קבוצות הורים ומתנדבים, יזם והוביל משלחות נוער לחו"ל, תכניות חינוכיות ואירועים קהילתיים.

לעשהאל תארי B.Mus-ו M.Mus במוזיקה מטעם האקדמיה למוזיקה ולמחול בירושלים, תואר M.A. בניהול מערכות חינוך ותעודת הוראה במוסיקה. עשהאל הוא דוקטורנט לחינוך באוניברסיטת בר אילן. בנוסף, הוא נגן חליל צד פעיל.

הוא שואף להשתלב בניהול מסגרת חינוכית משמעותית (דוגמת בי"ס, כפר נוער או עמותה) או בתפקיד מטה משפיע. תחומי העניין המרכזיים שלו בחינוך הם חינוך לערכים וצמצום פערים על רקע החדשנות בחינוך.

"אני רואה בחינוך כלי חיוני ומרכזי לצמצום פערים בחברה. דוגל בחינוך המקדם פדגוגיות חדשניות לצד המסורתיות. שואף לקידום ערכים רצויים כחלק בלתי נפרד מכל חינוך באשר הוא".

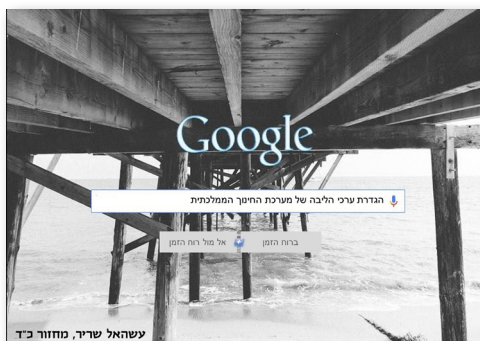
הגדרת ערכי ליבה למערכת החינוך הממלכתית

למערכות חינוך בעולם תפקיד רחב. לצד המיומנויות והידע הנרכשים בתוך מוסדות הלימוד, הן מופקדות על חינוכם הערכי והחברתי של תלמידיהן. תפקיד מערכת החינוך הממלכתית בישראל מוגדר ב"חוק חינוך ממלכתי" שבו הוגדרו אחת-עשרה מטרות החינוך הממלכתי. מרביתן עוסקות בחינוך לערכים שונים ומיעוטן בהקניית ידע מקצועי.

על אף תוכנן של מטרות אלו והדגש הערכי המשתקף מהן, נראה כי קיים פער בין הרצון לחנך לערכים לבין העיסוק בכך דה פקטו בתוך מוסדות החינוך הממלכתי השונים. הצורך בהגדרת ערכי ליבה במערכת החינוך הממלכתית עולה חדשות לבקרים בקרב חוקרים וקובעי מדיניות.

עניינו של פרויקט זה הוא הגדרת ערכי ליבה משותפים לקבוצות השונות בחברה הישראלית. הצעתי היא שהערכים המשותפים ייבחרו בתהליך דמוקרטי ועל בסיס עקרון "תכונת ההמונים", על-ידי 500 אנשי חינוך מן הזרמים השונים. ערכי ליבה ברורים ומשותפים יציבו את החינוך הערכי "על סדר היום" החינוכי, וישמשו בסיס לכתיבת חומרי לימוד, לעידוד שיח ודיון, ולהגברת הרלוונטיות של הנלמד לעולמו של התלמיד. נוסף על כך, הגדרת הערכים המשותפים תסייע בקידום הבסיס הזהותי המשותף בין הזרמים השונים שבחברה.

לצד הערכים המשותפים שייבחרו יוכלו קבוצות שונות, בתי ספר או מוסדות חינוך אחרים להגדיר את הערכים המיוחדים אותם ולקדםם בדרכם החינוכית הייחודית.

צפורה גוטמן

Tzipora.gu@gmail.com | 050-6781821

צפורה היא יזמית חברתית בקהילה החרדית. היא מתמקדת בפיתוח מענים הנוגעים לאוכלוסיות בקצה הרצף ובהטמעתם בעיקר בנושאים הבאים:

בתחום נערות בסיכון: היא ייסדה וניהלה את מרכז עדי לנערות בסיכון בבני ברק - מסגרת לימודית עם מעטפת טיפולית לנערות מבתים חרדיים שנשרו ממסגרות הלימוד הפורמליות.

בתחום פגיעות מיניות: היא עוסקת בקידום פתרונות לבניית גשרים בין הקהילה החרדית לממשל בנוגע לטיפול וענישה של פוגעים מינית בחברה החרדית ומיגור ההשתקה.

בתחום "היוצאים בשאלה" והקהילה החרדית: פיתוח מודל עבודה משותף בין הורים חרדים לילדיהם שעזבו את העולם החרדי.

צפורה הקימה כפר ראשון בארץ לנערות חרדיות בסיכון בשיתוף פעולה עם משרד החינוך - המנהל לחינוך התיישבותי. לצפורה תואר ראשון בפסיכולוגיה מהאוניברסיטה הפתוחה ותואר שני במדיניות ציבורית מהאוניברסיטה העברית.

צפורה שואפת לפתח ולנהל פרויקט בינלאומי העוסק בקידום נערות במצבי סיכון ומצוקה במדינות מתפתחות.

"לכל אחד מאתנו יש אחריות ליצור עולם טוב יותר. השאיפה שלי לקדם ערכים של שוויון, צדק ובחירה בשדות השונים שבהם אני פועלת".

כפר שירה – כפר ראשון בארץ לנערות חרדיות במצבי סיכון ומצוקה

הפרויקט שלי הוא תיכון באווירה כפרית לנערות חרדיות במצבי סיכון ומצוקה העומד להיפתח בקיץ הקרוב בכפר חסידים שבצפון, תחת משרד החינוך-המנהל לחינוך התיישבותי.

מודל הכפר, הראשון מסוגו בארץ, שואב השראה מכפרי הנוער הנמצאים במחוז לחינוך התיישבותי ומודלים מובילים בחו"ל, והוא מותאם לצורכי הנערות החרדיות. הכפר מהווה קהילה חדשה ומכילה, במקום זו שאיבדו הנערות עקב חריגותן בקהילה החרדית. תפיסת העולם במקום מושתתת על אמונה בכוחן של הנערות וביכולתן לקחת אחריות על חייהן ולצמוח לגובה עם שורשים עמוקים, למרות המקום הקשה שממנו הן הגיעו.

המקום נבנה כך שיהווה מרחב מוגן בתוך מרחב רחב מבחינה פיזית, ומבחינת מגוון המענים שמוצעים לנערות ומותאמים לצורכיהן. הלימודים בכפר יכינו את הנערות לחיים עצמאיים על-ידי התפתחות במגוון מסלולים, כאשר אפשרות הבחירה תהיה בידי הנערות עצמן. אופי הלימדה יבטיח את הכנת הנערות לעמידה במשימות הלימודיות לצד קיום בית מדרש להעמקת מקצועות היהדות. בשעות הפנאי תתקיים למידה בלתי פורמלית במגוון תחומים, עם דגש משמעותי על התנדבות ותרומה לקהילה.

הכפר יאפשר לנערות תקופה מוגבלת אך משמעותית של ניצול כוחותיהן לבנייה ולמימוש עצמי. ריחוקן הזמני מהקהילה וממשפחתן יהווה הזדמנות לבנייה מחודשת, בדרך שונה, של הקשר עם משפחתן ועם הקהילה. הכפר ייתן מענה חינוכי ורגשי לנערות שמגיעות אליו מרצון החופשי מתוך מטרה לשקם את חייהן ולחזור לחיק הקהילה עם אמונה באלוקים, באדם ובעצמן.

כפר לנערות חרדיות המאפשר את חזרתן לחיק הקהילה עם אמונה באלוקים, באדם ובעצמן.

רביטל דואק

revitalduek@gmail.com | 054-3090611

רביטל ניסיון של 20 שנה בחברות הייטק ובסטארטאפים בשוק הישראלי והבינלאומי. היא החלה את דרכה המקצועית בחברות שפיתחו פלטפורמות לימוד מבוססות מחשב בתחומי הטכנולוגיה, המדעים, השפות והצרכים המיוחדים. היא הניעה מיזמים הן בתחומים טכנולוגיים-עסקיים והן בתחומים חברתיים, ואף בחיבור ביניהם.

רביטל בוגרת תכנית המנהיגות IVLP של משרד החוץ האמריקאי. היא בעלת תואר ראשון בהנדסת תעשייה וניהול מהטכניון ותואר שני במנהל עסקים מאוניברסיטת בר אילן.

במהלך לימודיה בבית הספר הובילה מהלך רב-מערכתי, בין-מגזרי, שמטרתו גיבוש, פיתוח וניסוי של מודל מערכתי-הוליסטי לחשיפה, קידום והכוונה של נערות לתחומים מדעיים-טכנולוגיים, מתוך שאיפה לשוויון הזדמנויות, צמצום פערי שכר וקידום האינטרס הלאומי-כלכלי.

רביטל מעוניינת בתפקיד ניהולי בלב העשייה החברתית שיביא לידי ביטוי את יכולותיה: תכנון, בנייה והבנה של יעדי תקציב ונגזרותיהם לתכניות עבודה; הובלת פרויקטים בין-ארגוניים; הנהגה ורתימת אנשים, ראייה מערכתית, מחויבות ונאמנות.

"אני מאמינה שבאמצעות חינוך אפשר ליצור שינויים עמוקים לאורך זמן. ככל שנפעל יותר בשדה החינוך, על רבדיו השונים, כך שיותר נערות תבחרנה במקצועות מדעיים-טכנולוגיים בהמשך דרכן, נשיג חברה שוויונית יותר, המבוססת על ערכים דמוקרטיים של חופש הבחירה".

תכנית גילוי האטום לנערות: חשיפה, קידום והכוונה של נערות למקצועות מדעים טכנולוגיים

מחקרים עדכניים מראים כי מגילאי חטיבת הביניים ואילך, נשמר הפער המספרי בין נערות לנערות במקצועות המדעיים כמו פיזיקה, מדעי המחשב והנדסה. שיעור הנערות במקצועות אלו בבתי הספר התיכוניים הוא 25-30 אחוזים בממוצע, וככל שעולים במדרגות האקדמיה והתעשייה ייצוגן פוחת.

המחקר מעלה כמה תמות מרכזיות של גורמים מעכבים ומסייעים לקידום נערות בתחומים מדעיים: תפיסות חברתיות, חסמים אישיים של נערות, השפעת קבוצת השווים, השפעת הורים, השפעת מורים וחסמים מערכתיים. ניכר שבכולם יש אתגרים שצריך להתגבר עליהם לפני שלב הבחירה במגמות, בשלב הבחירה במגמות ובהמשך הלימודים.

המניעים שלי לעיסוק בנושא הם שילוב של חתירה לשוויון הזדמנויות בין המינים, צמצום פערי שכר ועניין לאומי. עידוד נערות ללמוד מקצועות מדעיים-טכנולוגיים הוא אחד האתגרים החינוכיים-חברתיים הגדולים של ישראל. אני מאמינה שכל שנפעל ביצירתיות בשדה החינוך על רבדיו, שותפיו והאקו-סיסטם שבו הוא פועל, כך יותר נערות תבחרנה במקצועות מדעיים-טכנולוגיים בהמשך דרכן. באופן זה נשיג חברה שוויונית יותר ומבוססת על ערכים דמוקרטיים של חופש הבחירה.

הפרויקט שלי מציע ניתוח והגדרה של מודל מערכתי-הוליסטי על-פי עקרונות הקולקטיבי אימפקט ליצירת שינוי משמעותי לחשיפה, קידום והכוונה של נערות למקצועות מדעיים-טכנולוגיים.

שימריט ברדה

Shimrit.barda@gmail.com | 050-4424392

שימריט היא יועצת ארגונית אסטרטגית, מומחית לשותפויות ומנחת קבוצות. היא ניהלה בעבר את היחידה לייעוץ ארגוני במשרד ראש הממשלה. במסגרת תפקידה ליוותה תהליכים אסטרטגיים בארגון, סייעה למנהלים בכירים בפיתוח מנהיגות והתוויית דרך, ושימשה כחברת סגל בכירה בבית הספר לניהול של המשרד. בעבר עבדה שימריט כיועצת ארגונית בכירה בצה"ל ובמגזר הציבורי והפרטי.

לשימריט תואר ראשון בסוציולוגיה וחינוך ותואר שני בלימודי הארגון בחוג לסוציולוגיה באוניברסיטה העברית. עבודת התיזה שלה עסקה בשיתופי פעולה אקדמיה-תעשייה, ומאז היא עוסקת בקידום תהליכי שילוב בין מערכות וגופים.

שימריט מתעניינת בפיתוח מדיניות ובשותפויות בין מגזרים, ומתמחה ברשויות מקומיות. במסגרת זו היא נוטלת חלק בתהליכי שיתוף ברשויות בפריפריה. כמו כן עוסקת שימריט בתהליכים המאפשרים מוביליות חברתית לאוכלוסיות מוחלשות בתחומי החינוך והחברה.

"ארץ עיר" – העיר במעשה המוביליות החברתית

"הזכות לעיר" היא הזכות לשנות את עצמנו על-ידי שינוי העיר

(David Harvey)

הפרויקט "ארץ עיר" מציע להתבונן על העיר כיחידת ממשל האמונה על קידום מוביליות חברתית וחיים מיטביים (well being) לתושביה.

הערים בנויות כמערכת שלמה היכולה לספק שירותים מגוונים ולראות את התושב מלידה ועד בגרות. יתרונה המשמעותי של עיר, בהשוואה למדינה, הוא ביכולת לקיים את החיבור בין השירותים השונים: חינוך, רווחה, תעסוקה, תרבות, ביטחון ושירותים נוספים, ולאפשר את המשקיים ביניהם.

הפרויקט שלי מציע עיר מובילית שתפתח "הון עירוני", אשר מבטא את ההון החברתי והתרבותי שאדם רוכש דרך חוויית החיים בעיר. המנופים המרכזיים לפיתוח הון עירוני יהיו שלוש זירות הפעולה העיקריות הנמצאות בכל עיר: חינוך, תכנון המרחב הציבורי ופיתוח כלכלי.

פרויקט זה יתמקד בזירת החינוך במרחב העירוני, מתוך התפיסה שהחינוך הוא הכלי העיקרי לקידום המוביליות של התושב, ושביחד עם מרחב ציבורי המתוכנן ליצור תנאים להשגת רמה גבוהה של איכות חיים, ההון העירוני יגדל. הפרויקט גם מצביע על תפקידה החשוב של המנהיגות העירונית ביצירת הדבק הנדרש בין השחקנים השונים בעיר, ומציע מודל עבודה אפשרי לפורום מוביליות עירוני.

שמיר יגר

yeger450@gmail.com | 052-3798966

שמיר יגר הוא איש חינוך, חוקר ויזם. הקים וניהל את "התחרות הישראלית להיסטוריונים צעירים" - יוזמה לעידוד למידת חקר מבית מרכז זלמן שזר, משרד החינוך והרשת האירופית EUSTORY. קודם לכן היה שותף בצוות המייסד של בית הספר "חברותא", שם לצד עבודתו כמורה ורכז תחום מדעי הרוח עסק גם בפיתוח תוכניות לימודים ייחודיות.

שמיר חבר באסיפה הכללית וועדת היגוי ברשת האירופית EUSTORY; מייסד ומנהל "התחרות הישראלית להיסטוריונים צעירים"; מרצה מן החוץ בבית הספר לחינוך באוניברסיטה העברית; מורה מייסד בבית הספר "חברותא" למנהיגות ולתרבות; מנחה פדגוגי ב"מכון ברנקו וויס"

לשמיר תואר ראשון בהיסטוריה כללית ופילוסופיה כמו גם תואר שני בהיסטוריה כללית (בהצטיינות יתרה), שניהם מאוניברסיטת חיפה. בימים אלו מסיים כתיבת דוקטורט באוניברסיטת העברית אודות במערכת החינוך ברייך השלישי.

שמיר מתעניין בקידום מערך החינוך המקצועי - טכנולוגי, חקר ופיתוח תחום הוראת ההיסטוריה וחיזוק הקשרים שבין עולם האקדמיה לבתי הספר.

"אני שואף לייצר מערכת חינוכית שתפעל כך שהאנושיות, הן שבמוריה והן שבתלמידה תשמש לעולם תכלית ולא רק אמצעי".

חינוך הומניסטי-מקצועי

כאשר בוחנים את מצבו הנוכחי של החינוך המקצועי-טכנולוגי בישראל מתגלה תמונה עגומה למדי. לפחות שלושה עשורים של הזנחה ומיעוט תקציבים הובילו להידרדרות ברמת המתקנים, תכניות הלימודים והכשרת כוח האדם. אין בכך משום קביעה גורפת שהמערכת איננה מתפקדת קיימים איים בולטים של הצלחה ומצינונות, בתי ספר ומסגרות חינוכיות המקיימים תהליכים לימודיים וערכיים ברמה גבוהה. אולם חרף המשאבים שהושקעו בתחום זה בעשור החולף, קיימת נסיגה ברמת ההכשרה ואיכות החינוך להם זוכים הלומדים במערכות הללו.

הפרויקט שלי, חינוך הומניסטי-מקצועי, מציע מענה לצורך בפיתוח מודל חלופי לחינוך המקצועי-טכנולוגי. מודל ששורשיו יהיו נטועים היטב במרחב התרבותי-היסטורי של הקהילות השונות המרכיבות את פסיפס הזהויות המגוון של החברה הישראלית, אך בה בעת יעניק מענה רלוונטי למציאות התעסוקתית המשתנה תדיר.

חינוך הומניסטי-מקצועי הוא חזון המבקש לשנות את הפרדיגמה הקיימת: במקום להמשיך לרתום את החינוך בשירות הטכנולוגיה וההכשרה המקצועית, אני מציע אלטרנטיבה פדגוגית המתייחסת לתלמידים כתכליות בפני עצמן. לשם כך פותחה טקסונומיה ייחודית ללמידה ולהוראה, שבמרכזה ניצב מושג ה"טכנולוגיה" כציר מרכזי לתהליך הלמידה דרך פריזמה מרובעת: הכרת הטכנולוגיה; הבנת הטכנולוגיה; המצאת הטכנולוגיה; הכוונת הטכנולוגיה. כל אחת מהרמות הללו נועדה לפתח מיומנויות ודרכי חשיבה שונות בקרב התלמידים ולהקנות להם כרטיס כניסה איכותי לעולם המחר.

שמיר יגור
מחנך כ"ד

052704949@חינוךממלכותי

ג

מאחורי מסך הבערות

⚠

אזהרה

מערכת חינוכית שתפעל כך שהאנושיות, הן שבמוריה והן שבתלמידיה תשמש לעולם תכלית ולא רק אמצעי, עלולה לגרום להתמכרות.

[ע. קאנט]

